

[Statsministeren]

pen for natur og miljø ikke er hinandens modsætninger, de er hinandens forudsætninger.

Nogle har spurgt: Hvad er det så, regeringen konkret vil foreslå på miljøområdet? Her vil jeg gerne nævne de vigtigste og hurtigste initiativer, der vil blive taget:

Der skal ske en hurtig udskiftning af forældede vandledninger og kloaksystemer med fuld udnyttelse af mulighederne i finansloven for 1993 og videreførelse af det i finansloven for 1994. Indsatsen til programmet for udvikling af renere teknologi skal forøges. Der skal ske en afgørende sikring af dansk industris forspring, når det gælder energi- og ressourcensparende teknologi. Der skal igangsættes en dynamisk indsats og et samarbejde om eksport af miljørigtige varer, miljøteknologi og miljøviden. Der skal skabes rammer for, at flere opgaver for danske virksomheder bliver tilgodeset i Østmiljøstøtten. Der skal ske en hurtigere oprensning af kemikaliegrunde. Der skal ske en nyorientering af hele tankesættet omkring naturbeskyttelse og naturgenopretning. Genbrug og genanvendelse skal fremskyndes, og jeg kunne fortsætte med en række andre initiativer.

Jeg vil gerne sige dette for at understrege, at jeg hos nogle af partierne har mærket en tendens til at mene, at regeringsgrundlaget ikke er konkret nok, at udspillene ikke er tilstrækkelig gennearbejdet, og at vi ikke kan vente tilstrækkelig hurtig handling. Det er magtpåliggende for mig at sige, at Folketinget vil se konkrete, hurtige udspil på dette område som på det socialpolitiske område.

SF har stillet mange spørgsmål til regeringsgrundlaget. SF har sat store spørgsmålstegn ved, om vi nu mener det, vi har stillet op, og om vi kan omsætte det i praktisk politik. Med hensyn til det socialpolitiske område kan jeg sige til SF, at regeringen er enig om følgende tre udspil:

For det første vil der blive sat handling bag ordene om at sikre bedre forhold for de hjemløse, for gadebørnene og for de psykisk syge. Jeg var meget glad for hr. Duetofts ord om netop den problemstilling. Der vil blive etableret kontaktsteder for gadebørn, der vil blive etableret ansættelse af støtte- og kontaktpersoner for psykisk syge, der vil blive etableret nye behandlingsinstitutioner for psykisk syge med misbrugsproblemer, og der vil blive sikret boligtilbud.

Angående minimumsrettigheder og det, hr. Holger K. Nielsen kaldte regeringens nye sociale charter og spurgte om vores mening med, vil jeg gerne sige, at det, vi konkret mener med det, er, at vi vil opsøge de 5-7 mest velfungerende kommuner på dette område. Vi vil undersøge deres erfaringer og ud fra det samarbejde konkret udmønte normer og standarder for, hvad det er, vi skal tilstræbe, når det gælder ordentlig behandling af ensomme ældre. Vi vil tilstræbe, at vi ikke længere skal se ensomme og forladte, og at samfundet skal sikre dem en anstændig tilværelse i den tredje alder.

På børne- og familieområdet har jeg allerede strejft en række konkrete udspil. Det er orlovordninger, der ligger lige for, og det er bedre pasningstilbud til børn og ældre.

Så har der af forskellige politiske ordførere været spurgt om ventetider, og jeg vil gerne også her være meget konkret og sige: Ventetid på sygdomsbehandlingsområdet vil regeringen spille ud med konkrete forslag om inden den 1. juli til iværksættelse i 1993 i nært samarbejde med amtskommunerne, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Rigshospitalet. Målet vil være gradvis at nedbringe ventetiden til maksimalt tre måneder. Det er klart, at det skal forhandles, og at det vil tage tid, men målet skal der ikke være tvivl om – så hurtigt og økonomisk, som vi nu kan gå frem. Som udgangspunkt vil der blive lagt vægt på de mest alvorlige sygdomme, som er velkendte, og de mest udbredte.

Ventetiderne i sygehusvæsenet vil også systematisk blive nedbragt ved konkrete udspil og ventetider ved patientklager ligeså. Der skal undgås dobbeltadministration. Vi skal forkorte sagsbehandlingstiden med den samme 3-måneders-målsætning, som jeg tidligere har nævnt.

I de sidste dage har vi erfaret, hvor afhængig Danmark egentlig på godt og ondt er af vores omverden. I de sidste dage har vi set valutaspesulanter kaste sig over den danske krone på en måde, der giver anledning til dyb bekymring, men på en måde, der også giver anledning til konsekvent handling.

Jeg vil gerne bruge de ord som overgang til omtale af regeringens synspunkter, når det gælder EF. Meget har været sagt om den sag. SF har ved hr. Holger K. Nielsen stillet en række spørgsmål til bl.a. CD og til regeringen som helhed.